

ד"ר רחל גיתאי-פיזם

"יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד"

RACHEL GITAI-PIZEM, Ph.D

"מדוע מים תחתונים בוכים?" (על מי מאמר "אד"מור צמח צדק)

2004/2005

"long live our king Mashich for ever and ever"

שנים רבות יצג את הספר הטכני בבריטניקה, הדגול בעולם לישראל הממוסמטית-טכנית, כאמנית קטנה עג'י יוסת הרמאה הטכנית המבוססת על חלטה טכנית - אורטומוסית, שיטת ריפוי מיוחדת - אורטומוסקולרית ואמנות בצבצ עליל הנדסה - אדריכלות.

דייר רחל נישאר-מינס חברת אמנות האמנים חימה, מצגייה שדנה יחידות באמנות לייפוי ויחיד עג'י טהיט הטכנית, (קסלה על עבודתה האמנותית והרמאתי יאא ב 2007).

מוסמית לישראל הממוסמטית-טכנית-בריטניקה די-איי, בחסות החברה הסנדא בעולם - Weloda/Pharma Nature, באיחוי ארסן הבריאות הטכני GMP.

אבחון, תוכן סיפול, שיטת האבחון עג'י אורנית האיי המבניות (שיטת בן יעקב)
 1997 קליניקה לייפוי יסירוב רפואי ייח'י מרכז כרמל, חיפה.
 2003 קליניקה לייפוי ילדים המבנורים, אבחון תוכן הסיפול בלקידי למידה, בעיות קשב וריכוז.

ספרים:

- 2082 טכניקה Thinking the unthinkable-The story of complex Numbers, ביוסוף דירי נימה מבטניקי-דוד.
- 1999 ספרי מסקרו (הספרים בשפריית הרבי 770 N.Y).
- א. "אמנות באמנות" - חסוד המשתורץ בתאריץ חלודת האבדי.
- 2003 ב. "ריפואת אוד עליון" - מקוד הבריאות עג'י הרבדים; נספן רותן נוספת; חימה יחידה (1997-2001).
- 2008 ג. ריפוי עג'י אבדי חלודת; ריפוי הממוסמטית חלודתי; אבחון, תוכן הסיפול בלקידי למידה, בעיות קשב וריכוז. ד. סוד חסם. ה. סוד חמת.
- 2006 כתבה ריפואת עג'י אבדי חלודת -"יחידות האנולר" 06-08.
- 2007 כתבה "דיוקון" מלחי שפולי "מקוד ראשוני" 07/07; כתבה: כבוד הרבנית/חוד הקריאת" 07/07.
- 2007-2009 כתבה: "אמנות קיימת" -טכנ (בריאות 07/07, סדרת כתבות במכלל מוסאי בריאות.
- 2008 כתבה: "נשפן אחיי", יום האירוש הבינלאומי, מרץ 2008.
- 2009 רדיו חימה: תארוס חלודת... ילד טכולו יחלם; טכולו אוד/
- 2009 רדיו מוסית: סיפול באמנות.

הרב יצאל מיזם שליט"א

הרב יצאל מיזם שליט"א, טולד ב'י שבט, תשי"א בטבריה. הולד בנתה, צאנא (13) לבעל-שם טוב ולסוד חיים הקדוש. הרב מיזם "המתחב" של הבייד, ראש קהילת הבייד קרית שמואל, ראש "כולל", ראש ישיבת התומכי המשיח אפר דברים אל. תוך שהוא מדגיש שהוא עצמו היה ילד "בלתי אפסירי" לחוריו ולמוריו, בודא ("היפרי") אקטיבי פארן בשיתוף עם יאיר, אבא של רועי, ילד בביתה ב'י שהוריו הגיעו אלי ליעון, ותאבא "שלחה", על ידי לשיחה עם בעלי על "חורים וילדים", על "האמונה" בבוש כל ילד ועל הקשר "בין איש ואשה".

יכל ילד הוא אור. בכל ילד מאירים אורות רבים ומגוונים. אם נוכל להטות את האורות, החשירונו יתפכו לשלולת".

יילד שקשה לו לקרוא וקשה לו להתפלל, מה התובנות? תבילה בהתרכזות והתעסקות יתרי"א איב בהיטן. החסרון הוא גם היחסי"ן! הרצון להירושם, שותף לכל העולם, לכל התבונים, הרצון לעלות הוא רמת של חילוי".

"הדומם" הוא בתנועה להתכללות ל"צומח", "היזומם" בתי, "היחי" ב"מדבר" ו"המדבר", שהף לאלוקות" "יחל בתנועה כלפי מעלה" ובמיוחד אצל ילדים בעלי ליקוים. גדול מאוד רצונם להתרושם!"

א) אהבת חורים וילדים

אהבת חורה לילד גריבה למוא לילי בייטו ברצון של החורה להעניק, לאהוב את הילד, לא רק לקבל מיניו לעצמו ב"באוביטיס" שאוביטיס אוחו אלא לאהוב את הילד עצמו ולא את הילד (חילוד) שבאב"א "אהבת הילד עצמו היא גם באה מתוך גמג באה לילי בייטו באופן ביכולות ובערך של חילוד. אם (זה לא מסיפק לתאמין בליבי) אלא בגלל לחביב למני חילוד כדי לעורר ולעטת ביול אפון שיט לו ביד, שיט לו תקוח שהוא מלא תקיוד במיטך המשימתי".

"כדי להניח לקשר בצורה שלמה טייד לתל ילוד אפסרות בכל ילד לחביב את מה שהוא חיט, את דעתו על הענין. זה לא אומר שיט לו קול ל"חבבי", אלא זכות לחביב.

מה זה נותן?

אם אחת באבא, בחורה או בחפון מבין אחרת מחילוד, הוא יוכל לקבל את דעתך, לא ב"התגברות עליו", לא בניצול "עודף כוח" או "היטרון רוחני", אלא יבין שיט קו מחשבה אחר, לאבא קו מחשבה אחר ומסילא גם הוא יבין שבאבא מבין יותר ממנו ועליו לקבל את דעת אבא" כי הוא מבין מצד סבבו שיט הידרכית מעליו, כי הוא גם שותף לזה "יות בריד לחיות חסר באחד מטי אופטימי, או באופן שהילוד יהיה מסוגל לחביב את החברה או לחביב שהאחריות מוטלת יותר על האבא בחורה בקשר להחלטה".

"הניח שרועי (בבנתה ב') "התמסס בבנתה" ואמרו לאבא יאיר שרועי "היפראקטיבי" החורה יוכל למנות לרועי בקרית, לענין, להכות זבל מיני דברים שהמשימעות "ירד הרגלים"... תבין שאני כותב עלילד... אבל יש לילד שיבות שהחורה לא יודע, למה לבעוט! לכן חדר הראשון הוא לא לקבוע עבור הילד, אלא לשאול אותו! אם ילד מתיק לעצמו, אין צורך להסביר לו, אם הוא רוצה ל"קפץ מהגני" יש להציל, אבל במידת היכולת יש לשאול אותו למה! אמר לא שנת שהילד "היפראקטיבי"! חילוד רוצה למצוא חן בעיני החברים שלו, כיוון שגל יד זה הוא מועטעט איתם והם צוחקים! הוא חיטב שהוא "קונר" לו מקום בתברת. אבא שבאמת אוחה את הילד לא יבאש עליו בקרית זה, אלא יבין שילוד יש חוסר תברתי, נפשי. לכן זה מתבטא ב"היפראקטיבי" אם יש לו חוסר בריד למלא אוחו. להודיע את הילד שיכול למצוא מקום בתברת באמצעים חיוביים ולהיות טוב לפרוץ לו בזה, לפשל אם יסבירו לו שהחברים צוחקים כשהוא משהולל, צוחקים ממנו! כי הוא השכים להיות לצינ

טכניקה מעורבת

הכתבה: "למה חשבים להיות ליוצן תכנות? אתה יכול להיות במקביל תלמיד טוב למרות במקצוע אחד ולהתבטא ולקבל את הכרת התברוים."

האבן המשיך ותקשה: "אני מוצר להינד לך את האמת ולהתייבז נוכח ה"יוגודה", חילד שלי הוא "חיסראקטיבי" הרב מיסד: "למה אתה קורא לו "חיסראקטיבי", תניד שהוא אקטיבי! תניד שהוא רחוק מלחיות "מלמטי", כשהנקודת היא למה להתחיש למצב שלו כדבר שלילי ולא כנקודת מוצא לשפשו מאוד חיובי!" ... "משל ביחלם איך משיגים אותו? יודדים למערת מתחת לחדש! וכשתאמצי מסביב בית", יש סיכוי למצוא יחלם! כל ילד יחודי הוא יחלם, השאלה כמה אנו מתאמצים לגלות את היחלם. זה עוד הסיפור! "בהשגחה מרטיט רבע שעת לפני שנכנס אייר, הייתה לרב מיסד שיתת עם תלמידו יחיד מוגזי מרועי ממצב זומה. תלמידו שיעשה המון ממוצאים לפני שנה לקבל "דמות חיובית" ככל ציונים טובים ובנה לעצמו מקום בתורה. עכשיו התחיל להיות מרס מרועי מצויקן, ליצן יחיד מהמדינתה שהגיעה אליה לפני שנה!"

"יכולתי לומר שהתנהגותי לא בסדר ועליו לטעות את דרכי" באופן של נטרה אינן ספק שהייתי צודק (למרות בעיני עצמי"). "במקום זה שבחתי אותו על התנהגותו לפני שעת, הערץ שאני, ינאל מיסד, מחשיב, ושחוא תרוד טוב בעיניי חשברתי לו שלעצמי "התנהגותו שאינה חלופת" נובעת מרועי לחיות מקובל בתורה לא בגלל שהוא באמת "מיין ילד כזה" הוא כנוסתי אותו לדיון בעיני מי בתורה הוא רוצה למצוא תן והאם זו התורה שהוא רוצה או שהוא רוצה הכרת הבריות!"

"ואם כן מתוך הניתוח הזה עלה שבאמת התבררה האלו שפחשמים את הליצנות, יותר לך להם "לפרגן ל" כי הוא משפס להם את "השפחה". הוא העובד שרץ לפני המוח!" "אנאל הבחורים החובים, החובים באמת רק בעשירים על התנהגות שלו והיה ניכר שהחבור הפנים את המסר הזה לא מתוך הכפייה אלא מתוך החבנה ובעיקר מתוך התחושה שאני נורב) כפיין אותו השלישי מה על התנהגותו של רועי עצמו וכך נונתה לי הודותו של השלישי ל"אייר את הצורה הנבונה של התחישות למצב הזה לא רק ע"י חסבר שכלי אלא כדונשא מחייבים!"

ב) האמונה בנוסח כל ילד

כל אדם זקוק לאמונה כדי לחיות! אי אפשר לאדם לחיות או לשרוד בלי אמונה. לאמונה מידך לתת בסיס ויכולת כדי שלא תוביל את האדם בדרך התחזים. כי מצד טבעו של כל נברא הוא מאמין במה שלפניו מונח. אם אינן ביוון נכון אדם יכול להתבטל לכל מיני רעיונות "אופטיים", חלופים והפזר לא רעיונים עד שמוכנים. כמה "אידיאות סוציאליסטיות", "קומוניסטיות", "עבודה זרה", "קפיטליסטיות", "ייאוש" וכו'.

כל הסינים חללו בנושא "האמונה" הם מדי חימושים של גיל ידום-התגברות, הצבתי את עצמי "במשור אחד" עם התלמידים. היילד הרך הוא מאמין מנצח מנצח, מנצח לידתו ולכן נכון להמשיך את האמונה הזו במעשים! כי אמונה ללא ביסוס מעשי (כמו למשל "שמירת תורה ומוצות") אינה תופסת ב"יבחות הנפש" של האדם כמו רגשות של אהבה ושקאה אינן לאהבה ולשקאה תפיסת ללא ביסוס מעשי. ללא האמונה אינן בסיס להיורכיה כלשהי ומפילא אינן יסוד ערכי לשום חינך!

ליוצמא בתודעתו של הרצאה בבית שפר תיכין ככלי (לא-דתי) הצבתי את עצמי "במשור אחד" עם התלמידים והמורים שלהם. "התנדתי" את עצמי ואת שאר התלמידים בבית"י הזה על הרקע היחודי "המסחתי" שלנו והתנגדתי להגדרת "דתי" - "לא-דתי", (המונת "דתי" הוא מונח "השכמי" שלא מבטא שום תוכן מונדרי) בהמשך דיוון נתבקשו הנכבחים להגדיר קטגוריות מה זה דבר "טוב".

מהו "הטובה טוב", הדעות נחלקו כמעט לשי משי הטובים, כדי לתניז בכל זאת "למבנה מוחתי" נישעו לברר מהו דבר "לא טוב", (ברוך השלילה) דעת "הרוב" הייתה שטעשים המונעים בהברה הם מעשים "לא טובים!" אך הגדרה זו לא עמדה מבחן ספיוון שנורשים כמו "חוק", "משפחה", האופוזיט לקחת על דברים מעשים שיכולים למצוא בתורה יכולים (פילוסופית) להחשב כ"שיכירי הרב" של "החלשים" שינו עלינו מפני "היורכים (השודדים)" ולמה יש רשות להעביר החלטות של בני אדם במקום להניח ל"שיטת הנוגל" לנהל את חייתם לכאורה, "שיטת הנוגל" הוכיחה את עצמה בכך שאי מיין אינן מחזירי מיניא אחרים החוקשים הם השולטים כל עוד לא הניש "חוקים מהם" והאיזון בטבע נשמר. האם כן, אולי גם בתורה האנושית היה נכון לנהוג כך?

מבוגר שכל זה היפותטיבי כי הרי הניגול עצמו נמצא בשתייה הנדולה ששמה אדם הניח לידי הפרה את כל כללי האוכל!

אבל, דבר זה אמר דרשני כי מובן שצריך להיות חוק לפעולה מתאדם שיקבע לאדם גם נוח ומה לא נכון!

זה לעולם לא יכול להקבע ע"י אדם אחד, כי גם הוא אדם!

המסקנה תרואית בשתי שאל לא נשים לב לעקרת האמורה אך סיבה הניגול לשום משפחה.

לא של המלמד במני החיים והמורים וכל "משפחה" היא השתלשלות כמותית והדגמה שלילית לכל ילד בנכון!!!

כי גם הוא רוצה להשתתף במאבק הכחן החינוך "לאמורה" מצבי היירכית נכונה! יש בורא הוא בורא את

העולם לפי תוכניותיו, ציווח לפני אדם איך להתנהג, חמקיד אותם בשרד שפודר של חיים וילדים, מחביים

ותלמידים חובכים. המבורגים, גם בין הילדים צריכים לשמש דוגמה לקטנים מהם וכך נשמר הסדר הנוכח.

מבטי "שידור" זה ניתן לשונו ילי "חיים-אקטיבי" אקטיבי פאוד, בעל טרף, יחלות וכל מה שצריך זה הכח המוסרי שמופנע לנו ע"י הבורא לכוון אותו לנצל את המרץ והכשרונות לכיוון הנכון.

ג) הקשר בין איש ואשה

הדוגמה הראשונה לשרד בחיים מקבל הילד בבית הוריו!

היחס שההורים מנסהים ביניהם, קובע את טעמם וכפי הילד ומלמד אותו להתחיל לבני אדם הרענים ביחס

דומה. תבשים לייים בקבוצה הנקראת משפחה, מתחיל מהחיים עצמם: הוא בבוד האהבה. בבוד נדרש כדי

לתת לילוד תרבות אחידה. אהבה היא פרי הטרבה והדגשה החיובי שבולט (במקום שאין הטרבה יש זלזול,

כאשר יש זלזול לא יכולה להיות אהבה ומבוגר שהבכוד ירחק משפחה זו).

יחס לא מבוגר גורר תגובה לא מבוגרת! יחס של התנבזות ולא איכפתיות גורר יחס דומה וחוקרן הראשון

הוא הילד הראשון. כל השאר כבר מפולת.

במערך המשפחתי יש ארבעה סוגי התייחסות בין בני הזוג: האיש מתייחס לאשתו כרעה, כאחות, כאם ובת.

וכן האשה לפעלה בעלה, כאב, נאב ונבן.

למי התקופות השונות והתפקידים השונים במערך המשפחתי, כאשר נמנים את השלבים הללו בקשר שבין

בני הזוג נמצא מתוך לבדוד ולאחבה האמורים לעול ובכל מקרה תשפר חובת האחיות החדדות! הילד כשישמש

ויראה שטרבה יחסיים כואב! ישמכל אותה בהתנהגותו כלפי חלקים בחברה ולמפי משפחתו העתידה. ויש להיות

שייעשה זאת בהצלחה יתרה כדרכו של עולם שהוא משתכלל הולך. (בכל דבר שמשפחים אותו).

לירגומא איך בני הזוג מקבלים האמורים לקבל איש מני רעיון ברוגאם הביתחל! האם לקחו בחשבון את העשש

של כל אחד מהם במשך היום, או שבמקום המגש, כל אחד רוצה למרוק את "שק בעיותיה". האם בנקודת

השחה של אחד מהצדדים נגלים הכנה ורגש, או עצבנות נוכח "הישריה"!

האם גילוי של חוסר הבנה, ידיעה גורר רצון להסביר לתוספי דעה, להגיע למכנה משותף או זלזול בוטה.

מובן שאלויה שהתייחסות באופן חיובי בונה את המערך המשפחתי ונוכחת בשיוון בכל המשפחה ולהיפך, חס

ושלום יצרת ששכל מנטרר ועיצור היסודות המשפחתיים!

בבד מובלבל כמו שלה, נחרך מעל לכל הדברים האמורים יחס של סבלנות איך-קך, סבלנות ולא סובלנות,

סבלנות ששוקרה באהבה שחבל ניתן לתקוף, ששכל דבר, אפילו "ירי" יכול לצאת טוב ואפילו יותר טוב!

הסבלנות מאמטרת לנו לכלל את הטיבאות של זולתנו וגם לתת הסבר מנית את דעת הילדינו הנומדים תחיים

פול תומטת שליליות המדמנת להם בחיים העגירים לעיתים קרובות. הסבלנות מאמטרת לנו לראות בכל

זולתנו פנים חיוביים שהם חרם ויכולים להיות תבשים לקיומנו המשותף.

בדמים אלו ואחזקר עבודות "יודאקה", "טמנים" (טקסיליים) שלי, שכל טמנותיהם ב"שם שמים".

עבודות "קולאז" שכולם עוסקות באור, בני הנשמה.

אחור הוא "ירד", אמר הבעל - שם - טוב. עבודות 3D שענינו ב"אבן השתייה", שהיתה מראשיתיו של

יעקב ונוצרה מחיבור 12 "אבני החשן", אותן יצרת בנייר עשוי ביד ובמשי ושיטחים ממשי פרא.

על עבודות אלו נכתבו מאמרים רבים בעיתונות הדרום-אמריקאית: (88-92).

שמי - "רחלי" חוות נקודת ההתחלה שלי להבנות עמקות ולניסיונות תמורה: לוחר הקדוש למוטא עפ"י

הקבלה ל"מדעי ההתנהגות", ולחיים הוליסטיים. היכולת לאבחן, לשפח ולשפל בכל ביטויי הנוף/והגשם

אצל ילדים ומבוגרים, עבודתי בקליניקה לטיפול מסרתי להבניר את ה"יסוד הבריא" בישות האדם

באמצעים רבים ומגוונים, להבניר את האור! את החיוב! את "המבט המעיינות הנצח", את התקפה ל-

תקופת "משיח" ב"ניסיונה "משיח" = (אבני) "חשן" = נחש (רמזאה).

יטאל פיוס בניסיונה: "יעקב" אוחו כעת ב"מסל חרתיים" כ"ח"מחנך בתב"ד", ומתחיל להוביל את הדרך,

דרך האולה האור.

"...בה אמר ה' קול ברמה נשמע נח' כפי תמרושים. רחל מבכה על בניה מאנה לתנום על בניה כי איננו.

כה אמר ה' מגני קולך מבכי ועיניך דמועה. כי יש שוכר לפעולתך. נאם ה' ושוב מארך אויב.

ויש תקות לאחירתך נאם ה' ושוב בנים לבנונם".

רמיחה ל"א י"ד - ט"ז

ט"ז / 1986

”אבני החשן”

אבן השתייה • אבן הקדושה • 12 אבני החשן

אבן השתייה, היא אבן הקדושה, עמדה מראשיתו של יעקב אבינו שהניח עליה את ראשו והייתה עשויה מן 12 אבני יקר מרגליות, יתרושר אבנין צלופין, תן 12 אבני חושן ... יתלת אבנין לשטר אבן ותלת לשטר מטרב ותלת לשטר דרום ותלת לשטר מזרח. אבנים אלו מכבו מקשה אחת והחשיבה שוכנת עליהן.

מרטת ייזגא” בחור הקדוש, אבן השתייה, עלית הושתת העולם בבית המקדש ואמר עליה כי היא כוללת מצי הנד לחי א-ב-ג-ד-ה-ו-ז-ח-ט-י-כ-ל מלמדת למשה וכן מלמדת למעלה ושלחן, כאשר המסורה היא ”להגביה ולהעלות את כל בניו העולם אל היסוד שלמה”, ו”לספיק את כל נצחות הקדושה”.

”שיחות האלוהי”, שוכנת תש”ו.

אבן השתייה עומדת כנגד אבן הסומא ה- OPAL, ”אבן הסומא” נקבא דש”מ ה”מחמה” באבן תמות עם ה”לס”ים: עליה אמר ה”אמא דקד”, מנטס מגול טעל טעו קריו חרבי כי היא ”אבן אשר מוש יבא לו חושך תלמחתי”, טפר ליקוטים עני סה-סד וכן אומר רש”י ברמשת ”סלחי” מסוק מ”ד: ”ויאמרו לעלות אל ראש ההר” ... ”לשון אמילה האוסל על השכנת והחשמה חסילית של ה”אוסל” לטחוריו רגשות באופן אשר מעצורים, בניגוד לכך מחוח אבן השתייה: שוד לאניעות וקדושה!

על פי גיטוריה: אבן השתייה = 53 + 720 (אי”ב ז 10) + 773 שפירושה תשי”ג, 3+770 (בית חרבי • כי עליונות). מכאן שקיימים 9 גירומים לפירוש/חיבור אבן השתייה ל”בן ע”ב (שמות הבורא) X 10 (עץ חיים).

הרב יגאל מיום שלישי”א

אדם	נמך	לשם	חריש
פסדה	שפיר	שבן	שהם
ברכת	יתלם	אהלמה	ישפה

”הרבנית רחל”

כאשר נשאתי בה' לרב יגאל מיום שלישי”א, רב חב”ד, בכ”ס בבטלו תשס”ג, בחודש ח”א נאולה ”עפ”י חב”ד, הושלם מרק חדש - י”שן/נושן בחי... והפכתי מד”ר רחל (רחלבלים) לניתאי-מיום ולרבנית רחל!

הקדושהי באחת אל הרבינו מנחם מגדל שניאורסון הלובאבי”ך ... ”מלך משיח” ואל כל החסידים... אל עם ישראל. נולדתי בחי במנחם אב, תשי”ד, בשפולה, ונדלתי ב”קירית צמל” (טבעון) באבנאית לא.ב.ד. ליסא לטביה ואסטינה הרב ראובן-יחזק אליון, המגיעה עד טולדו, ספרד והושלת רומשץ חסידי הבעל-שם טוב ברוחודו שבמולין.

ה' במנחם אב, יום הולדתי הוא, יומו של האר”י הקדוש, רבי יחזק לוריא.

כל חי עד לגישתי עם יגאל הוא השתלשלת מרתקת ונדירה. אגודתי בארץ כמורה וכמורה בכל הקטור למענה מדיה הוותי מילולי, בדרא”ם כאמנית בכמר טבעי/הומיאופטי/טבעית הנדול בעולם בטכניקות אותן ”המצאתי בעצמי” מאז התחלתי לצייר. בגיל שנתיים בערך כילדה מאוד ”לא ריגלה” לשיבה ולעצמי. המטתי תמיד את השונה, האחד היחיד והמיוחד הקיים בכל אדם עפ”י נמשו ונשמחו. התמקדתי תמיד בעבודות המגיעות ליערץ נשטחו של כל אדם. לעבודות בחומרים טבעיים, טבעיים, ועל נושאים יהודיים היום מלא כי גם במקרים על אבחון מתחתי שיטה עפ”י אותיות הא”ב העבריות להבנת אישיות כל אדם.

”מפגש הנשמות” של יגאל ושלי בה' הביאו ליעוד רוחני שבו גיליתי כי הרמאה, החינוך, המסיבאורית, האמנות, והקלסאות. כולם אחד, כולם אלוקות וכיוונם לנאולה. ב”ה.

מרבית מחלות דורנו הן ”מחלות התנהגות”, כאשר מאשימים נסיבות ואחרים, עושים ומרגישים מעט מדי, ומסרבים לשחרר הוויות ומידע שלילי.

היכולת לחפץ נתיב, בעיה לאבטשיות, מחסום לאתג’, מחטבה לאבחנה, רגשות למקורות אנרגיה, היא יכולת יצירה של ”יש מאין”! למפות התנתקות, למענה, לראות בחיים אתגר אינסופי, נסיון רכש ושנות אישיות!

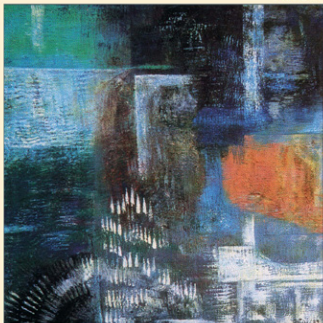
לראות את החיים כעבודת אמנות בניגוי תמיד ובו זמני כאחת, להיות חיים חולשיטיים במטחה ולתור לבריאות גוף ונפש! לזוגיות ”קוסמית” שהיא מעבר להתמודדות חומרית-רוחנית!

ש מ ן ע ל ב ד

"בין הכרבים"

"זהו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו מני הכרבים.
ונתת את הכפרת על הארץ מלמעלה ואל הארץ תתן את העדת אשר אתן אליך.
ונעדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת
את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל".

שמים עשנים

שמעון / 1989

שמעון / 1975

3D ARTWORKS

The 3D artworks are created of mixed media using hand made paper and pure silk.

The hand made paper is carefully prepared by the artist in soft textures, laid in thick layers. The paper edges are left in their natural form.

The pure silk is treated separately to have a ceramic hardened quality. Then it is constructed in a third dimension to intensify depth.

These artworks are beautifully presenting the codes of visual concepts and are highly demanded in various styles.

The inspiration of the 3D artworks came from the book of Exodus, chapter 39 (6,7 &14)

6 ¶ And they wrought onyx stones inclosed in oboles of gold, graven, as signets are graven, with the names of the children of Israel.

7 And he put them on the shoulders of the ziphors, that they should be stones for a memorial to the children of Israel; as the LORD commanded Moses.

14 And the stones were according to the names of the children of Israel, twelve, according to their names, like the engravings of a signet, every one with his name, according to the twelve tribes.

וַיַּעַשׂ אֲדָמָה סִבְטֹת סִבְטֵיהֶם
וְהָיוּ כְּחֹתָמוֹת חֹתָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסֶּם
אֹתָם עַל כְּתֹפֹת הַכֹּהֵן וַאֲבִיזָן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה׃

וַיַּאֲכִלֵם עַל שְׂמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ כְּחֹתָמֵם עַל הַשִּׁבְטִים
וַיִּתֵּן עֲלֵיהֶם עַל שְׂמֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃

Raelel Grot

כתר שם טוב - ר' ישראל הבעל שם טוב

מתוך: אוצר החסידים 5734 לבריאה:

... "לשאלתי את פי משיח אימתי אתי מר וחשיב בואת תדע בעת שיתפרסם למודך ויתגלה בעולם ויפרצו מעיינותיך חוצה מה למדתי אותך והשגת ויכלו גם המה לעשות יחודים ועליות כמודך ואז יכלו כל הקליפות ויהי עת רצון וישועה"....

חי בטבת, תשס"ו
26/12/06
ידידך נחמ"י

הרב. מנחם מענדל שניאורסון, הלוואבוב, מלך משיח

ר' רחל גיטל פריד
טל (מחיריות) 04-8372684
נייד: 050-8743977

החירי, 3773

Painting on Silk

Rachel Gitai is an Israeli living temporarily in south africa. Her handpainted pure silk creations, one of which incorporate cotton fabric and handmade paper, are different from work she was doing in Israel.

Rachel describes them as a response to the South African environment: the particular qualities of light, and the different spatial situations in building here-domestic, commercial and institutional.

This work incorporates more structure-shapes-triangles and trapezoids of silk layered on silk. The dimensions are 40cm on 30cm.

Mainly raw silk has been used here, incorporating regular shapes and subtle coloring.

Pieces of silk in a muted range of colors are sewn to paper. The overall range is 350mm by 350mm.

A landscape-like effect reflecting an unusual combination of colors. Cotton silk and paper are sewn together.

In Israel, Rachel Gitai worked as a lecturer teaching design and fine art students, exhibiting her own works in galleries. Her work with students took into account creativity, visual communication including visual codes.

